

SCI-CONF.COM.UA

MODERN RESEARCH IN SCIENCE AND EDUCATION

**PROCEEDINGS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 8-10, 2024**

**CHICAGO
2024**

MODERN RESEARCH IN SCIENCE AND EDUCATION

Proceedings of VI International Scientific and Practical Conference

Chicago, USA

8-10 February 2024

Chicago, USA

2024

UDC 001.1

The 6th International scientific and practical conference “Modern research in science and education” (February 8-10, 2024) BoScience Publisher, Chicago, USA. 2024. 548 p.

ISBN 978-1-73981-123-5

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Modern research in science and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. BoScience Publisher. Chicago, USA. 2024. Pp. 21-27. <https://sci-conf.com.ua/vi-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-modern-research-in-science-and-education-8-10-02-2024-chikago-ssha-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: chicago@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2024 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2024 BoScience Publisher ®

©2024 Authors of the articles

СТАЛІСТЬ ГРОШОВОЇ МАСИ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ДЛЯ НОРМАЛЬНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІКО-ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ У ДЕРЖАВІ

Мямлін Владислав Віталійович

д.т.н., професор

Український державний університет науки і технологій
м. Дніпро, Україна

Анотація: Гроші, як складова механізму розподілу благ, раніше грали, і нині продовжують грати, величезну роль у господарському житті будь-якої країни. Разом з тим функціонування цього механізму викликає все більше і більше нарікань та потребує конструктивних змін. Адже скільки б грошей у країні не було, їх чомусь постійно не вистачає, не зважаючи на те, що вони багаторазового використання. Насправді ж не так важлива їх кількість, як важлива швидкість їх обігу. Змінивши деякі принципи функціонування економіки, один із яких – сталість грошової маси, можна досягти суттєвого економічного зростання, при цьому ціни будуть постійно знижуватися та назавжди зникнуть фінансово-економічні кризи.

Ключові слова: гроші, обіг грошей, грошова маса, макроекономічні показники, макроекономіка, модель високоефективної національної економіки

Гроші – це дуже простий але один із найвидатніших винаходів людства, пов'язаний із здійсненням обміну різними благами між собою, який набагато спростив ведення господарської діяльності. По суті, гроші – це посередник при обміні благ або універсальний засіб, який може легко обмінюватися на будь-який реальний товар або послугу. Але так вийшло, що гроші замість того, щоб сприяти розвитку економіки, почали її гальмувати. Спробуємо розібратися чому так сталося.

Виробництво товарів виникло набагато раніше, ніж з'явилися гроші. Тому

спочатку були "товарообмінні" операції, а вже пізніше з'явилися - "товарно-грошові". Але на певному історичному етапі з'явилися і «грошово-грошові» операції («кредитно-банківська система»). Треба ж було таке придумати, щоб продавати гроші за гроші?! Хіба ж справжня наука сьогодні може підтримувати таке ганебне та рудиментарне явище як лихварство?

У загальному випадку спочатку людина отримує за свою трудову діяльність гроші, а потім вона за ці самі гроші набуває необхідного їй товару. Тому винахід грошей був дуже зручним і прогресивним рішенням. Але завжди хтось знайдеться, кому працювати не хочеться, а хочеться споживати блага у необмеженій кількості. Тож ними й були вигадані хитрі фінансові схеми. Гроші, продовжуючи виконувати свою функцію, як це спочатку й передбачалося, бути просто еквівалентом вартості товару під час обміну, стали використовуватись і не за призначенням. Гроші, як еквівалент вартості, не можуть мати самостійну цінність. Але фінансова система замість того, щоб бути помічницею економічної системи, зробила акцент на самостійне існування та вирушила у «вільне плавання». Обслуговування економіки перемістилося на другий план. Грошового «джина» випустили на волю. Фінансова містифікація продовжується. При цьому «еквілібристика» з фінансами зараз досягла найвищого «пілотажу».

Правильна організація товарообміну в країні є найважливішим державним завданням. Треба пам'ятати, що гроші є не лише еквівалентом вартості блага, вони ще є еквівалентом витраченої людської праці на створення цього блага, який люди отримують у вигляді заробітної плати. Таким чином, у нормальній економіці людина повинна отримувати гроші тільки за свою працю, а не за махінації з фінансами. Яку таку, наприклад, працю здійснюють деякі люди, яке вони зробили таке благо, що мають мільярдні та трильйонні статки? Це вже питання до сучасної економічної теорії.

Ще Аристотель, відомі на той час економічні теорії, поділяв на два протилежні напрямки. Один напрямок - це реальна "економіка", необхідна для

виробництва благ, інший - "хрематистика". Цей термін походить від грецького слова «chrema», що означає «володіння». Під хрематистикою він розумів будь-яку діяльність, спрямовану на придбання вигоди, отримання прибутку та накопичення багатства.

Сучасна «фінансово-економічна» система є конгломератом двох систем, міцно сплєтених між собою в один тугий вузол. Одна з цих систем - економічна. Вона є основною системою в цій зв'язці і є дійсно реальним виробництвом, яке необхідне для досягнення головної мети - задоволення суспільства в необхідних матеріальних благах. Ця система - трудівниця. До другої системи належить «фінансова» («кредитно-банківська») система, яка є обслуговуючою, другорядною і є лише інструментом, який повинен сприяти функціонуванню реального виробництва. Але ця друга система, замість того, щоб просто обслуговувати першу (сприяти в обміні товарів), була штучно зорієнтована на антинаукову, абсолютно абсурдну ідею – торгівлю грошима, тобто продаж грошей за ще більші гроші. Ця система – паразит. На певному історичному етапі цією системою і було запроваджено поняття «прибуток». Так, наприклад, банк надає клієнту кредит під проценти. Це означає, що повернути він має більше, ніж взяв. Проценти і є фінансовий «прибуток». А для цього треба збільшувати грошову масу в обігу, що неодмінно відобразиться на вартості товарів. Для того, щоб приховати свою аморальність, дезорієнтувати людей і ввести їх в оману, аби це фінансове безглуздя відразу не кидалося в очі, така ж «прибуткова» ідея фікс була підкинута і реальній економіці, і торгівлі: «все щось варте, все продається і купується, скрізь є «прибуток», всі працюють заради отримання «прибутку». Таким чином, на сьогоднішній день за допомогою економічної теорії у свідомість людей була впроваджена потужна хибна установка про те, що і в реальній економіці, і в торгівлі, і, зрозуміло, у «фінансово-банківській» сфері є «прибуток». Усі «працюють», усі заробляють та отримують «прибуток». Товаром зробили гроші, товаром зробили працю, товаром зробили природні ресурси, товаром зробили совість.

Сам по собі «прибуток» (у грошовій формі) у системі «товарно-грошових» відносин утворюватися ніяк не може, подібно до того, як «утворюються» нові товари на підприємствах. Щоб "товарно-грошова" система продовжувала функціонувати в тому ж вигляді, в якому вона була задумана, на ринок постійно повинні надходити все нові та нові "порції" грошей. Тому паралельно із виробництвом реальних товарів відбувається і «виробництво» грошей. Причому останнє "виробництво" набагато випереджає реальне виробництво. Адже для того, щоб продавати товар із «прибутком», грошей на ринку має бути відповідно більше. Основне завдання категорії «прибуток» - створювати постійний дефіцит коштів, і цим виправдовувати емісію. Така ситуація на руку лише особам, які мають «друкарський верстат». Їх верстат постійно перебуває у роботі. Для цього і було організовано сучасну «фінансово-прибуткову» економічну модель.

Насправді ніякого «прибутку» бути не повинно, має бути тільки адекватна плата за працю.

Коли одна країна весь час має гроші, а інша – їх немає, з'являється можливість фінансово впливати на неї. Міжнародні фінансові структури, як правило, надають кредити, виходячи зі своїх геополітичних цілей. Тому умови надання кредитів мають зазвичай антинародний і принизливий характер, а також сильно підривають безпеку держави. Централізовано керуючи рухом грошей із світових фінансових центрів, економіку одних країн можна розвивати, а інших – гальмувати. Тому фінанси у сучасній фінансовій системі є інструментарієм для вирішення геополітичних завдань. З цією метою й створювалася така світова система, з цією метою економічна теорія і підтримує її.

Економіка, що залежить від надходження іноземної валюти до країни, є керованою ззовні. Економіка, яка не залежить від іноземної валюти, а функціонує лише за рахунок своєї постійної грошової маси, є самодостатньою і, звісно, правильною. Валютнозалежна економіка не може розвиватися самотійно. Тільки замкнута фінансова система може повністю відповідати

інтересам національної держави.

Хтось може заперечити, що грошей завжди не вистачає, як їх кількість можна не збільшувати? Їх не вистачає лише тому, що неправильно організовано систему товарообміну, яка є «нерівноважною». Якщо врахувати, що зараз ціна товару складається з собівартості та «прибутку», то грошей завжди не вистачатиме на купівлю товару. Адже зарплата входить у собівартість товару, а продають його дорожче, з урахуванням «прибутку». Сам же «прибуток», на наше глибоке переконання, є псевдоекономічною категорією. Він-то і створює дисбаланс між ціною товару та кількістю коштів, які можуть бути спрямовані на його придбання. При «рівноважній економіко-фінансовій» моделі цього не буде.

А такий факт, що незалежно від того, скільки б грошей не знаходилося би в обігу: трильйони, квадрильйони або навіть квінтильйони, - і їх все одно завжди не вистачатиме, та потрібно постійно робити емісію, в самих економістів не викликає ніяких питань? Але якщо повернути грошам їхнє головне призначення, і, насамперед, роль еквівалента при обміні різними благами, а також ввести деякі принципові правила при роботі з ними, то можна істотно змінити якість функціонування фінансової системи і досягти найвищих темпів економічного зростання.

Якщо гроші є посередником при товарному обміні, то товарний обмін перетворюється на товарний обіг. Товарний обіг та грошовий обіг пов'язані між собою. Кількісна теорія грошей визначає потребу в грошах, виходячи з рівняння обміну, яке пов'язують із ім'ям американського економіста І. Фішера

$$MV = PQ,$$

де M – кількість грошей у обігу; V – швидкість обертання грошей;

P – ціни на товари; Q – обсяг випущених товарів.

Формула розрахунку грошової маси матиме наступний вигляд

$$M = \frac{PQ}{V}.$$

Для запропонованої нової економіко-фінансової моделі обов'язковою умовою є сталість грошової маси ($M=\text{const}$). Зростання економічного розвитку

визначатиметься тільки швидкістю обігу грошової маси ($V \rightarrow \max$).

Таким чином, від перманентного зростання грошової маси необхідно переходити до збільшення швидкості її обігу. Необхідно слідувати від екстенсивного розвитку економіки (друкування грошей) – до інтенсивного її розвитку (збільшення швидкості обігу грошової маси). Збільшення грошової маси можливе лише у випадку, якщо її оборотність не задовольнятиме швидкості виробництва та реалізації товарів.

Навіть постійна кількість грошової маси за певних умов є безмежним джерелом фінансових надходжень. Фінансова система може бути перетворена на «великий фінансовий колайдер», в якому постійна грошова маса буде переміщатися з великою швидкістю оборотності. На відміну від товарів та послуг, які лише один раз беруть участь в акції купівлі-продажу, гроші можуть використовуватися багаторазово. Якщо матеріальні гроші з часом зношуються і потрібна звичайна їхня заміна (за сталості грошової маси), то електронні гроші взагалі не потребують заміни, вони – вічні.

Економіка насамперед має бути збалансованою. У чому полягає збалансованість економіки? Збалансованість полягає в тому, що кількість грошей на ринку в кожний конкретний період має відповідати загальній вартості товарів, наявних на цьому ринку. За збалансованої «товарно-грошової» системи, гроші жодним чином не повинні бути товаром, а повинні бути лише еквівалентом вартості товарів, проміжним кільцем між покупцем та продавцем.

Треба підкреслити, що сталість грошової маси – це найголовніша умова ефективного розвитку, але вона не єдина. Вся грошова маса має обов'язково належати лише державі. Гроші повинні перебувати у безготівковій формі, хоч і допускається невелика кількість готівки, переважно у вигляді монет. Безготівкова форма передбачає контроль за рухом грошей і особливо за їхньою оборотністю. Замість усіх наявних податків пропонується один податок – так звана «частка держави», яку сплачують підприємства у строгому відсотковому відношенні від величини заробітної плати. «Частка держави» сплачується лише після продажу товару та надходження грошей на рахунок. Позики видаються

безвідсоткові на зворотній основі. Існують ще й інші, не менш важливі принципи функціонування моделі високоефективної національної економіки, про які докладніше можна прочитати в роботах [1-18].

Результати імітаційного моделювання на комп'ютерах різних варіантів макроекономічних моделей, в тому числі і з постійною грошовою масою, і з зростаючою, показали абсолютну перевагу економіко-фінансової системи, організованої за безприбутковою схемою з постійною грошовою масою. Якщо раніше така схема була неможлива, то зараз, при використанні електронних грошей, така можливість з'явилася, і її треба обов'язково використовувати.

Якщо економіка держави залежить від того, чи дадуть їй, чи не дадуть їй іноземні кредити, то така фінансова модель господарювання є не економічною, а політичною, і прийнята в інтересах та під впливом інших країн.

Інтеграція у світове «політико-фінансове» співтовариство може поглинути будь-яку країну, і поставити їх у залежність від іноземного капіталу. Тому та держава, яка дійсно хоче розвиватися, підвищувати рівень життя свого населення, має відгородитися «залізною завісою» від будь-якого проникнення на її територію іноземної валюти.

Що стосується міждержавної торгівлі, то вона повинна здійснюватися або за допомогою золота, або за допомогою єдиної міждержавної валюти, також забезпеченої золотом, або шляхом взаємопоставок (бартер). Жодна іноземна валюта не повинна мати ходіння на території суверенної держави. Адже не науково, а тим паче безглуздо, здійснювати продаж товарів за іноземну валюту, яка може бути надрукована у необмеженій кількості. Це абсолютно нерівноцінний обмін.

Ні в якому разі не можна було проводити економічні реформи у вигляді «шокової терапії», з метою виходу на світовий рівень цін, щоб «гідно» вписатися у світову економічну систему. Хоча всі подібні реформи подавалися як реформи, створені задля оздоровлення економіки та виведення її з кризи, вони дедалі все глибше та глибше втягували ці країни у фінансову залежність. Після виходу на існуючий рівень світових цін, продовжувався подальший

підйом цін, і так до безкінечності.

Щоб держава могла вибудовувати ефективну фінансову систему, яка допомагатиме розвивати економіку, необхідно відокремитися від зовнішньої фінансової системи, яка є кризоутворюючою та експортує інфляцію до всіх країн, які пов'язані з міжнародною фінансовою системою. Насправді економіка, за якої постійно зростають ціни, є неефективною. Тому вся світова економіка зараз неефективна.

Одним з важливих досягнень науково-технологічного прогресу є саме зниження цін за рахунок підвищення продуктивності праці, нових енергозберігаючих технологій, зниження матеріаломісткості продукції тощо. Навпаки, збільшення грошової маси в країні, зводить нанівець всі позитивні цінові досягнення науково-технологічного прогресу, і лише сприяє появі інфляції.

Деякому співтовариству спала на думку ідея, навіщо працювати заради отримання грошей, коли їх можна просто виготовляти в будь-яких кількостях. Емісію передали до приватних рук!? До того ж, з'ясувалося, що за допомогою грошей можна впливати на цілі країни. Гроші стали продаватися за гроші, з'явилися відсотки за користування грошима, почала здійснюватися емісія без особливої на те потреби. Найголовніше, що були придумані правила гри, за яких завжди виграє той, хто виробляє гроші.

Згадаймо трохи нещодавню історію золотого забезпечення. У 1933 році президентом США Рузвельтом була встановлена ціна однієї тройської унції золота (31,10348 г) на рівні 35 \$. Виходячи з того, що американські запаси золота у післявоєнний період досягли свого максимуму і дорівнювали 20205 тонн, що становило приблизно 70 % світових запасів золота, США вирішили на цьому зіграти - було запропоновано зробити долар наднаціональною валютою. У 1944 році Бреттон-Вудська угода затвердила «золото-доларовий стандарт», долар отримав статус світових грошей і став головною світовою валютою. Валюти інших країн були жорстко прив'язані до долара, а долар був жорстко прив'язаний до золота за вищезгаданим курсом. Таким чином ця конференція

закріпила післявоєнну економічну систему та створила Міжнародний валютний фонд та Світовий банк. Радянський Союз відмовився приєднуватись до цієї угоди, оскільки це не відповідало його статусу переможця у війні. Однак у 1971 році президент США Ніксон оголосив про повну відмову від золотого стандарту. Це рішення було викликано тим, що грошей треба було друкувати все більше і більше, а золота для їхнього забезпечення не вистачало. Це призвело до того, що на сьогоднішній день (2024 р) одна трійська унція золота стала коштувати понад 2000 \$. Виходить, що за 53 роки золото подорожчало майже у 60 разів. Це свідчить про таке ж саме знецінення долара по відношенню до золота. Тому зараз і долар, і євро є такою ж самою валютою, як і непідкріплені золотим забезпеченням валюти інших країн. Валюти, які можна друкувати нескінченно, не можуть бути адекватним еквівалентом при розподілі товарів, тим більше у світовій торгівлі. При цьому ФРС, як світовий емісійний центр, знаходиться у приватній власності невеликої групи світових лихварів. Найцікавіше те, що свого власного золотого запасу у ФРС немає і ніколи не було. Тим, хто командує сучасною світовою економікою, не потрібні жодні нові економічні моделі, які дозволили б перенаправити грошові потоки на загальне благо та відірвати від фінансової «годівниці» невелику групу можновладців, які створили самі для себе сприятливу «фінансово-економічну» модель. Їм потрібно якнайдовше зберегти існуючий стан речей. Тому економічній спільноті було вказано на "mainstream" від якого не рекомендується відхилятися. Нам кажуть, що так влаштований світ і нічого змінити не можна, що ринкове господарство носить імовірнісний характер, що існує дуже багато випадкових чинників, які всі неможливо врахувати, тому й виникають проблеми в економіці. Насправді ж, як люди влаштовують навколишній світ, так він і буде влаштований. Що стосується сучасної міжнародної фінансової системи, то вона настільки безглузда, що може обслуговувати лише економіку «будинку для божевільних». Ще раз підкреслюємо, що гроші – це тільки зручний засіб організації товарообміну, а не самоціль. Кому, наприклад, будуть потрібні гроші на безлюдному острові, де

немає на що їх обміняти? В основу нової ефективної макроекономічної моделі має бути покладено такий важливий принцип як – безприбутковість. Незважаючи на те, що цей термін сильно підриває фундамент сучасних економічних теорій, він повністю відповідає універсальним законам Всесвіту. Повинна бути покладена заборона на ходіння в країні будь-якої іноземної валюти, крім національної. Щодо національної валюти, то її кількість має бути строго незмінною. Прогресивній економічній громадськості слід звернути найпильнішу увагу на механізм розподілу товарів, бо тут приховані колосальні економічні можливості. Адже від правильного «економіко-фінансового» механізму залежить подальший розвиток та життя суспільства. Будь-яка країна, яка перейде на модель високоефективної національної економіки, зможе не залежати від іноземних кредитів. А якщо всі країни перейдуть на таку економічну модель, то у світі повністю зникнуть фінансові кризи та країни розвиватимуться величезними темпами. Економіка «егоїзму» трансформується в економіку «синергії».

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мямлін В. В. До питання про врегулювання рівноваги між загальною вартістю товарів і кількістю грошей, призначених для їх споживання. *Інформаційне суспільство: технологічні, економічні та технічні аспекти становлення*: Зб. тез допов. Міжнар. наук. інтернет-конф. Вип. 62., 12 жовтня 2021 р. Тернопіль, 2021. С. 77-82.

2. Мямлин В. В. К вопросу о категории прибыли. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2010. Вип. 29. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2010. С. 268-279.

3. Мямлін В. В. На які універсальні закони Всесвіту повинна спиратися економіка, щоб вона могла ефективно функціонувати. *European scientific congress. Proceedings of the 2nd International scientific and practical conference*. Barca Academy Publishing. Madrid, Spain. 2023. Pp. 332-340.

4. Мямлин В. В. О деньгах, прибавочной стоимости и прибыли. *Здравая мысль*. 2007. № 1 (7). С. 8 – 9.

5. Мямлин В. В. Про абсолютное несоответствие экономических законов естественному порядку вещей в природе. *Science, innovation and education: problems and prospects*. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference (February 9-11, 2022). SPN Publishing Group. Tokyo, Japan. 2022. Pp. 780-789.

6. Мямлин В. В. Существующая прибыльно-финансовая модель хозяйствования - основная причина кризиса мировой экономической системы и краха финансовой системы. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2008. Вип. 25. Дніпропетровськ : ДНУЗТ, 2008. С. 241-247.

7. Мямлин В. В. Теория бесприбыльной альтернативной экономики как основа нового экономического мировоззрения. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2009. Вип. 26. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2009. С. 222-230. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2009/14486>.

8. Мямлін В. В. Товарно-грошові потоки та макроекономічна рівновага в умовах моделі високоефективної національної економіки. *Review of transport economics and management*, 2023, Iss. 9(25). Pp. 42-49. DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2023/280728>.

9. Мямлін В. В. Фінансова рівновага виробництва і споживання як основа нормального функціонування економіки. *Світ наукових досліджень. Випуск 1: зб. тез допов. Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. економ. спрямування (Тернопіль, 29 червня 2021 р.)*. Тернопіль, 2021. С. 14-18.

10. Мямлін В. В. Місце і роль грошей в науково обґрунтованій економіці. *Topical issues of modern science, society and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference*. SPC - Sci-conf.com.ua. Kharkiv, Ukraine. 2021 Pp. 1560-1566.

11. Мямлин В. В. О необходимости отделения от экономики балластообразующих составляющих, хрематистской направленности, которые мешают её развитию. *Science, innovations and education: problems and prospects*. Proceedings of the 9th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Tokyo, Japan. 2022. Pp. 488-498.

12. Мямлін В. В., Мямлін С. В. Істина сутність категорії «прибуток» та її негативний вплив на розвиток економіки. *Світ економічної науки*. Випуск 11: 3б. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 19 лютого 2019 р. Тернопіль, 2019. С. 46-51.

13. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.

13. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Сбалансированность товарной и денежной систем без дополнительных эмиссий денег как основное условие интенсивного развития экономики государства. *Світ економічної науки*. Випуск 9: 3б. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 27 листопада 2018 р. Тернопіль, 2018. С. 135-140.

14. Мямлін В., Мямлін С. Як Україні запустити потужний економічний «двигун»? *Світ*. 2018. № 3-4. С. 3.

16. Пшинько А. Н., Мямлин В. В., Мямлин С. В. Влияние оборачиваемости денег на эффективность национальной экономики. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту заліз. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2012. Вип. 42. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2012. С. 240-253.

17. Пшинько А. Н., Мямлин В. В., Мямлин С. В. К вопросу о научной обоснованности процентов по депозитам и кредитам. *Наука та прогрес транспорту (Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту заліз. трансп. ім. акад. В. Лазаряна)*. Вип. 1 (43). Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2013. С. 82-103. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2013/9580>.

18. Пшинько А. Н., Мямлин С. В., Мямлин В. В. Финансовая автаркия – одно из главных условий нормального функционирования экономики в стране. *Проблеми формування нової економіки XXI століття*: Матер. VI Міжнар. наук.-практ. конф. Том 1. Актуальні питання економічного розвитку (19-20 грудня 2013 р. Рівне). Дніпропетровськ : Видавець Біла К. О., 2013. С. 34-36.